

143. Sorundavisan.

I So-run-da däck ö ja föd-der å kläckt I
 So-run-da där har ja he-la min släkt, Bå
 fa-der å brö-der, bå fa-der å brö-der, Men
 mor ho ä länge sen dö-der.

2. Där hade ja också e fästare mö,
 Den utäcka lade sig neder att dö.
 Men ack, hennes kinder,
 men ack, hennes kinder,
 Di va som ett grötfat och ass inte
 minder.

3. I Sorunda hade ja ock en fiol,
 Ja spela uppå den på dansen i fjol.
 Men mitt uti valsen,
 men mitt uti valsen,
 Så bröt jag utå den förbaskade halsen.

4. Ja gick mej till skogen å högg mej en
 bit.
 Den biten den passa än hit och än dit.
 Den rysliga biten,
 den rysliga biten,
 Än va han för stor å än va han för
 liten.